

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM MINDER OM, at Schengen-reglerne, der består af aftaler om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser undertegnet af visse af Den Europæiske Unions medlemsstater i Schengen den 14. juni 1985 og den 19. juni 1990 samt af dermed forbundne aftaler og regler vedtaget på grundlag af disse aftaler, er blevet integreret i Den Europæiske Union ved en protokol, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

SOM ØNSKER at bevare Schengen-reglerne, som de er blevet udbygget siden ovennævnte protokols ikrafttræden, i forfatningen og udbygge disse regler for at bidrage til opfyldelsen af målet om at give unionsborgerne et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed uden indre grænser,

SOM TAGER HENSYN til Danmarks særlige stilling,

SOM TAGER HENSYN TIL, at Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ikke deltager i alle Schengen-reglerne, men som finder, at der bør træffes foranstaltning til at gøre det muligt for disse medlemsstater at acceptere andre bestemmelser i disse regler helt eller delvis,

SOM ERKENDER, at det som en konsekvens heraf er nødvendigt at anvende de bestemmelser i forfatningen, der vedrører et forstærket samarbejde mellem nogle medlemsstater,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at det er nødvendigt at bevare et særligt forhold til Republikken Island og Kongeriget Norge, idet disse to stater og de nordiske lande, der er medlemmer af Den Europæiske Union, er bundet af den nordiske pasunions regler,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om en forfatning for Europa:

ARTIKEL 1

Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken

Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige bebyrdes til at indlede et forstærket indbyrdes samarbejde på de områder, der er omfattet af de af Rådet fastlagte bestemmelser, der udgør »Schengen-reglerne«. Dette samarbejde gennemføres inden for Unionens institutionelle og juridiske rammer og under overholdelse af de relevante bestemmelser i forfatningen.

ARTIKEL 2

Schengen-reglerne gælder for de medlemsstater, der er nævnt i artikel 1, jf. dog artikel 3 i protokollen om tiltrædelsestraktaten og -akten for Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Republikken Polen, Republikken Slovenien og Den Slovakiske Republik. Rådet træder i stedet for den eksekutivkomité, der blev nedsat ved Schengen-aftalerne.

ARTIKEL 3

Danmarks deltagelse i vedtagelsen af foranstaltninger, der udgør en udbygning af Schengen-reglerne, samt gennemførelsen og anvendelsen af disse foranstaltninger i Danmark er omfattet af de relevante bestemmelser i protokollen om Danmarks stilling.

ARTIKEL 4

Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland kan til enhver tid anmode om at deltage i nogle af eller alle Schengen-reglerne.

Rådet vedtager en europæisk afgørelse om anmodningen. Det træffer afgørelse med enstemmighed blandt medlemmerne som nævnt i artikel 1 og det medlem, der repræsenterer den pågældende medlemsstats regering.

Artikel 5

Forslag og initiativer til udbygning af Schengen-reglerne er underlagt de relevante forfatningsbestemmelser.

Hvis enten Irland eller Det Forenede Kongerige eller begge ikke inden for en rimelig tid